

บทที่ 8

การเขียนรายงานการวิจัย

การดำเนินการวิจัยทางการบัญชีเริ่มต้นกระบวนการด้วยการกำหนดปัญหาการวิจัย การทบทวนวรรณกรรม การวางแผนและการออกแบบการวิจัย การสร้างเครื่องมือและการทดสอบเครื่องมือการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การประมวลผลข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการเขียนรายงานการวิจัย สำหรับการเขียนรายงานการวิจัยถือเป็นการถ่ายทอดกระบวนการในการดำเนินการวิจัยทั้งหมดที่นักวิจัยได้ดำเนินการมาผ่านข้อความตัวอักษรเพื่อเป็นสื่อให้กับนักวิจัยทางการบัญชีหรือนักวิจัยทั่วไปที่มีความสนใจในประเด็นการวิจัยของนักวิจัยได้ศึกษาและเรียนรู้ ดังนั้น นักวิจัยทางการบัญชีต้องมีทักษะด้านการเขียนและการเรียบเรียงข้อมูลเพื่อนำเสนอในรายงานการวิจัย รวมทั้ง นักวิจัยต้องทราบและสามารถเขียนองค์ประกอบต่างๆ นอกเหนือจากกระบวนการการวิจัยที่กล่าวมาแล้วข้างต้น บทนี้จึงเป็นการนำเสนอองค์ประกอบของการเขียนรายงานการวิจัยและการเผยแพร่ผลการวิจัย

ความหมายของรายงานการวิจัย

การวิจัยเป็นกระบวนการในการแสวงหาความรู้ ความจริงอย่างมีระบบ โดยในขั้นตอนของการดำเนินการวิจัยนักวิจัยใช้ความสามารถในการออกแบบการวิจัยให้ผลการวิจัยมีความถูกต้องและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย อย่างไรก็ตาม กระบวนการในการวิจัยที่แท้จริงมิได้จบลงเพียงแค่การได้ผลการวิจัยและนำผลการวิจัยนั้นมาสรุปผล อภิปรายผลและให้ข้อเสนอแนะ แต่กระบวนการในการวิจัยนักวิจัยต้องจัดทำรายงานการวิจัยด้วย สำหรับรายงานการวิจัยมีผู้ให้ความหมายดังนี้

Kabir (2016) ระบุว่า รายงานการวิจัยเป็นการจัดทำรายงานที่เป็นระบบเกี่ยวกับข้อค้นพบในการดำเนินการวิจัย ซึ่งมีบทคัดย่อ บทสรุปผู้บริหาร บทนำที่ระบุความเป็นมาพร้อมทั้งการทบทวนวรรณกรรม วัตถุประสงค์การวิจัย ระเบียบวิธีวิจัย เครื่องมือและวิธีการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิจัย ผลลัพธ์และการอภิปรายผลการวิจัย ข้อเสนอสรุปการวิจัย คำแนะนำและการอ้างอิงตามลักษณะเฉพาะของนักวิจัย

Pandey & Pandey (2015) อธิบายว่า รายงานการวิจัยเป็นการแสดงรายละเอียดของประสบการณ์ในการวิจัย โดยเริ่มจากการเลือกปัญหาการวิจัย การตั้งสมมติฐานการวิจัย

การรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ผลข้อมูล การตีความข้อมูล การทดสอบสมมติฐาน การสรุปผลและการให้ข้อเสนอแนะการวิจัย

Rajasekar, Philominathan & Chinnathambi (2013) อธิบายว่า รายงานการวิจัยเป็นการนำเสนอข้อมูลด้วยวาจาหรือลายลักษณ์อักษรในแง่มุมที่สำคัญและมีประโยชน์ โดยการเขียนเป็นวิทยาศาสตร์เพื่อนำเสนอวัตถุประสงค์และผลลัพธ์การวิจัย

ZiKmund et al. (2009) กำหนดว่า รายงานการวิจัยเป็นการนำเสนอด้วยวาจาและหรือการนำเสนอด้วยลายลักษณ์อักษรเพื่อทำการสื่อสารผลการวิจัย คำแนะนำเชิงกลยุทธ์และหรือข้อสรุปอื่นๆ

Singh (2006) ระบุว่า รายงานการวิจัยเป็นกระบวนการสุดท้ายของการวิจัย ซึ่งต้องเขียนรายงานตั้งแต่ความเป็นมาเบื้องต้นของการวิจัย ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง วิธีการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อค้นพบการวิจัย บรรณานุกรมและภาคผนวก โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการสื่อสารผลลัพธ์การวิจัย

พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปัญญา (2559) ระบุว่า รายงานการวิจัยเป็นการนำเสนอข้อค้นพบการวิจัยตามกระบวนการในการวิจัย ซึ่งเริ่มต้นด้วยวัตถุประสงค์การวิจัยตลอดจนถึงการวิเคราะห์แปลผลการวิจัย โดยทุกขั้นตอนต้องลำดับขั้นตอนอย่างเป็นระบบตามหลักวิชาการ

สรุป รายงานการวิจัย คือ เอกสารทางวิชาการที่นักวิจัยใช้สื่อสารข้อค้นพบที่เกิดขึ้นจากกระบวนการในการวิจัย ซึ่งนักวิจัยต้องเรียงเรียงเป็นลายลักษณ์อักษรเริ่มตั้งแต่ปัญหาการวิจัยจนกระทั่งการสรุปผลและข้อเสนอแนะการวิจัย

ความสำคัญของการรายงานการวิจัย

รายงานการวิจัยเปรียบเสมือนเครื่องมือสื่อสารที่นักวิจัยทางการบัญชีนำมาใช้เพื่อให้ผู้อ่านงานวิจัยสามารถเข้าใจความเป็นมาและความเป็นไปของกระบวนการในการดำเนินการวิจัย รวมทั้งการชี้แนะแนวทางให้กับผู้อ่านงานวิจัยสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้นอกจากนี้ การจัดทำรายงานการวิจัยมีความสำคัญดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. รายงานการวิจัยเป็นหลักฐานสำคัญเชิงวิชาการ กล่าวคือรายงานการวิจัยเป็นการแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับกระบวนการในการดำเนินการวิจัยตลอดจนการอภิปรายผลการวิจัยและการให้ข้อเสนอแนะ ซึ่งเป็นประโยชน์ในเชิงวิชาการโดยสามารถนำผลการวิจัยที่เกิดขึ้นไปประยุกต์ใช้เพื่อแก้ไขปัญหาหรือนำไปประยุกต์ใช้ในการบริหารงานขององค์กร รวมทั้งนำไปใช้เพื่อการพัฒนาองค์กร

2. รายงานการวิจัยเป็นแนวทางในการพัฒนาต่อยอดงานวิจัยในอนาคต ซึ่งผู้อ่านงานวิจัยที่สนใจศึกษาและนำไปพัฒนาเป็นหัวข้อการวิจัยของตนเองสามารถเรียนรู้ได้จากกรบอกเล่าสิ่งต่างๆ ผ่านรายงานการวิจัย โดยสามารถนำความรู้ที่ได้จากงานวิจัยนี้ไปเป็นแนวทางสำหรับการวิจัยในบริบทอื่นตามที่ผู้อ่านเห็นช่องว่างของการวิจัยหรือที่นักวิจัยให้ข้อเสนอแนะไว้
3. รายงานการวิจัยเป็นการบอกเล่าเรื่องราวในการดำเนินการวิจัย ดังนั้นรายงานการวิจัยถือเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่สามารถป้องกันการดำเนินการวิจัยที่ซ้ำซ้อนได้
4. รายงานการวิจัยเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างนักวิจัย
5. รายงานการวิจัยเป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ของนักวิจัย นักวิชาการและนักศึกษา สามารถนำไปใช้อ้างอิงทางวิชาการได้
6. รายงานการวิจัยทำให้เกิดการสังสมและการขยายองค์ความรู้ต่างๆ ได้
7. รายงานการวิจัยเป็นข้อมูลสนับสนุนและก่อให้เกิดการพัฒนาวิชาชีพ

หลักการเขียนรายงานการวิจัย

รายงานการวิจัยเกิดขึ้นเนื่องจากนักวิจัยต้องการสื่อสารให้บุคคลทั่วไปทราบในสิ่งที่กระทำโดยผ่านการเขียนเรียบเรียงกระบวนการในการดำเนินการวิจัยอย่างละเอียด ซึ่งนักวิจัยจะต้องใช้ความสามารถในด้านการเขียนเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ต่างๆ ให้กับผู้อ่านงานวิจัยได้เข้าใจโดยไม่เกิดความคลาดเคลื่อน ดังนั้นการเขียนรายงานการวิจัยไม่ใช่เรื่องง่ายที่นักวิจัยทุกคนสามารถทำได้ นักวิจัยต้องศึกษาหลักการในการเขียนรายงานการวิจัย ซึ่งหลักการเขียนรายงานการวิจัยที่ดีมีองค์ประกอบสำคัญ 11 ประการ ดังนี้

1. มีความกระชับรัด (Conciseness) นักวิจัยควรเขียนโดยใช้ถ้อยคำหรือสำนวนที่ตรงจุด ตรงประเด็น ไม่เขียนวกไปวนมาหรือซ้ำๆ โดยการเขียนควรลำดับเนื้อหาเพื่อให้ผู้อ่านรายงานการวิจัยสามารถเข้าใจในเนื้อหาและเข้าใจในสิ่งที่นักวิจัยต้องการสื่อความหมาย
2. มีความชัดเจน (Clarity) การเขียนรายงานการวิจัยโดยไม่มีคำกำกวมหรือคลุมเครือ การอธิบายกระบวนการในการดำเนินการวิจัยหรือแนวคิดต่างๆ สามารถอธิบายได้อย่างละเอียด โดยผู้อ่านงานวิจัยไม่มีข้อสงสัยใดๆ การเว้นวรรคตอนถูกต้อง รวมทั้งการใช้หัวข้อย่อยเพื่อป้องกันความสับสน
3. มีความซื่อสัตย์ (Honesty) นักวิจัยต้องเขียนรายงานการวิจัยตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้น ไม่ปิดบัง ซ่อนเร้นหรืออำพรางข้อผิดพลาดที่เกิดจากกระบวนการการวิจัย รวมทั้ง การไม่บิดเบือนหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลและไม่เขียนรายงานการวิจัยที่โน้มเอียงตามความคิดของนักวิจัย

4. มีความสมบูรณ์ (Completeness) รายงานการวิจัยควรเขียนให้ครบถ้วน เพื่อให้ผู้อ่านงานวิจัยได้เห็นโครงร่างที่ชัดเจน เช่น หัวข้อการวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัย แนวคิด ทฤษฎี วิธีดำเนินการในการวิจัย ผลลัพธ์ที่ได้และข้อสรุปที่เกิดขึ้นจากการวิจัย

5. มีความถูกต้องแม่นยำ (Accuracy) นักวิจัยต้องเขียนผลการวิจัยที่เกิดขึ้นอย่างตรงไปตรงมาตามสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในการวิจัย ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่ระบุในรายงานการวิจัย

6. มีเหตุมีผล (Cogency) เนื้อหาสาระที่นักวิจัยเรียบเรียงขึ้นเป็นรายงานการวิจัยต้องมีลำดับชั้น มีความเชื่อมโยงและมีเหตุผลแน่นหนา ทั้งนี้ ความมีเหตุมีผลพิจารณาได้จากการที่นักวิจัยมีหลักฐานมาสนับสนุนอ้างอิงข้อมูลที่สำคัญ เช่น การอ้างอิงด้วยงานวิจัยในอดีต

7. มีความคงเส้นคงวา (Consistency) คือ การใช้คำ วลีหรือข้อความ รวมทั้งรูปแบบการเขียนรายงานการวิจัยต้องเป็นแบบเดียวกันตลอดทั้งเล่ม เช่น การทำวิจัยเกี่ยวกับนักศึกษาบัญชี โดยนักวิจัยเลือกใช้คำว่านักศึกษาบัญชีก็ควรใช้ให้เหมือนกันตลอดการเขียนรายงานการวิจัย ไม่ควรใช้คำว่านักศึกษาบัญชีกับคำวานิสิตบัญชีสลับกันไปมา รวมทั้ง การใช้สัญลักษณ์ต่างๆ ต้องเหมือนกัน

8. มีความสอดคล้องเชื่อมโยง (Correspondence) การเขียนเนื้อหาสาระในแต่ละตอน และในแต่ละบทต้องมีความสัมพันธ์หรือสอดคล้องกัน โดยการเขียนงานที่เชื่อมโยงกันจะนำมาซึ่งความเป็นเหตุเป็นผลของการวิจัย

9. ความเป็นเอกภาพ (Unity) เนื้อหาสาระต่างๆ ในแต่ละตอนหรือแต่ละบทต้องเป็นเรื่องเดียวกันเท่านั้น

10. ความเป็นระบบ (Systematic) รายงานการวิจัยต้องจัดทำตามรูปแบบ วิธีการต่างๆ ซึ่งถือเป็นกรอบให้นักวิจัยดำเนินการ รวมทั้งการถ่ายทอดองค์ความรู้ของนักวิจัยซึ่งต้องเรียบเรียงการเขียนให้เป็นลำดับ

11. มีความตรงประเด็น (Pertinent) การเขียนรายงานการวิจัย นักวิจัยควรมุ่งตอบวัตถุประสงค์การวิจัยเป็นหลัก ดังนั้น ข้อมูล หลักฐานและเอกสารต่างๆ ที่นักวิจัยนำมาใช้ต้องเชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์และต้องตอบคำถามการวิจัยได้

การเขียนรายงานการวิจัยบ่อยครั้งที่นักวิจัยตั้งคำถามควรเริ่มดำเนินการเขียนช่วงเวลาใดจึงจะเหมาะสม โดย Livingston (2012) มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. นักวิจัยสามารถเริ่มเขียนรายงานการวิจัยก่อนการดำเนินการวิจัยได้ ซึ่งจะช่วยให้ นักวิจัยสามารถวางแผนการดำเนินการวิจัยล่วงหน้าและจะทำให้ นักวิจัยมีความคิดเป็นระบบ รวมทั้งช่วยให้นักวิจัยใช้เวลาในการดำเนินการวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. นักวิจัยสามารถเริ่มเขียนเกริ่นนำในรายงานการวิจัยได้ทันทีที่ตัดสินใจดำเนินการวิจัย ซึ่งนักวิจัยไม่ต้องรอรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการวิจัยทั้งหมด

3. นักวิจัยสามารถเขียนวิธีการวิจัยก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลได้ถึงแม้ว่าในการดำเนินการวิจัยจริงอาจมีการเปลี่ยนแปลงไปบ้างบางส่วน

4. นักวิจัยสามารถเริ่มเขียนส่วนที่เป็นผลลัพธ์การวิจัยก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลจะเสร็จสิ้น ทั้งนี้ นักวิจัยสามารถดำเนินการสร้างรูปแบบตารางก่อนได้ และรอคอยผลลัพธ์จากการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนประกอบของรายงานการวิจัย

การดำเนินการวิจัยโดยปกติแล้วมักมีแหล่งทุนสนับสนุน ซึ่งแหล่งทุนแต่ละแห่งจะมีมาตรฐานการเขียนรายงานการวิจัยกำหนดเป็นแนวทางให้นักวิจัยดำเนินการแตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม การเขียนรายงานการวิจัยทางการบัญชีจะเป็นไปตามข้อกำหนดทั่วไปที่ยอมรับ ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญโดยแบ่งเป็น 3 ส่วน แต่ละส่วนจะมีรายละเอียดกำหนดเป็นประเด็นย่อยดังรายละเอียดต่อไปนี้

ส่วนหน้า (Preliminary section)

1. ปกนอก (Cover) เป็นกระดาษปกแข็ง แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อเรื่องงานวิจัยทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และหากชื่อเรื่องงานวิจัยมีความยาวมากกว่า 1 บรรทัดให้นักวิจัยจัดรูปแบบเป็นลักษณะรูปสามเหลี่ยมหน้าจั่วและไว้ตรงกึ่งกลางหน้ากระดาษ ลำดับถัดมา คือ การเขียนรายชื่อนักวิจัย โดยให้ใส่ชื่อและนามสกุลของนักวิจัยซึ่งไม่ต้องระบุค่านำหน้าชื่อ ยกเว้น ฐานันดรศักดิ์ ลำดับสุดท้ายของปกนอก คือ หน่วยงานที่เป็นเจ้าของทุนวิจัย และปีที่จัดส่งงานวิจัย

2. หน้าอนุมัติ (ถ้ามี) ส่วนใหญ่จะเป็นรายงานการวิจัยของนิสิตในระดับบัณฑิตศึกษาในการจัดทำวิทยานิพนธ์ แต่หากเป็นการเขียนรายงานการวิจัยนอกเหนือจากสถานศึกษา หน้าอนุมัติจะไม่มีในรายงานการวิจัย

3. ปกใน (Title page) แสดงรายละเอียดเหมือนกันกับปกนอกแต่กระดาษที่นำมาใช้ของปกในจะมีความอ่อนกว่าปกนอก

4. บทคัดย่อ (Abstract) เป็นส่วนที่แสดงการสรุปเนื้อหาของงานวิจัยในภาพรวม โดยนำเสนอจุดเด่นของการวิจัย ซึ่งโครงสร้างในการเขียนบทคัดย่ออาจมีความแตกต่างกัน แต่บทคัดย่อที่ดีควรสรุปเนื้อหาซึ่งครอบคลุมวัตถุประสงค์การวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง วิธีการในการรวบรวมข้อมูล ผลลัพธ์การวิจัยและการตีความผลลัพธ์ โดยต้องคำนึงถึงความ

ถูกต้อง การไม่เพิ่มความคิดเห็นอื่น มีเนื้อหาที่เชื่อมโยงกันและสามารถอ่านเข้าใจได้ง่าย รวมทั้งในการเขียนต้องเขียนสรุปย่อให้รัดกุมแต่สามารถให้ข้อมูลได้มากที่สุด (Tavakoli, 2012) นอกจากนี้ การเขียนบทคัดย่อนักวิจัยต้องเขียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ในส่วนของบทคัดย่อมีรายละเอียดประมาณหนึ่งหน้ากระดาษ โดยวัตถุประสงค์ องค์ประกอบ ลักษณะของบทคัดย่อและภาษาที่ใช้ในบทคัดย่อมีรายละเอียดดังนี้

4.1 การเขียนบทคัดย่อมีวัตถุประสงค์ดังนี้

4.1.1 เพื่อการสรุปประเด็นสำคัญในการดำเนินการวิจัย เพื่อให้ผู้อ่านรายงานการวิจัยนำผลลัพธ์การวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ รวมทั้งเป็นส่วนในการสร้างแรงจูงใจให้ผู้อ่านเกิดความต้องการในการศึกษารายละเอียดของรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

4.1.2 ช่วยให้อ่านรายงานการวิจัยประหยัดเวลาในการทำความเข้าใจรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ได้

4.1.3 ช่วยให้นักวิชาการหรือนักวิจัยอื่นสามารถค้นหาเอกสารเพื่อนำไปพัฒนางานวิจัยได้อย่างสะดวก

4.2 องค์ประกอบของบทคัดย่อมีดังนี้

4.2.1 ประเด็นปัญหาการวิจัยซึ่งนักวิจัยระบุสาเหตุว่าทำไมต้องทำวิจัยเรื่องนี้

4.2.2 ระบุวัตถุประสงค์การวิจัย

4.2.3 ระบุทฤษฎีที่นำมาใช้ในการวิจัย (ถ้ามี)

4.2.4 ระบุวิธีการหรือกระบวนการในการวิจัย

4.2.5 ระบุผลการวิจัยหรือข้อค้นพบซึ่งเป็นข้อค้นพบที่นักวิจัยได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2.6 ระบุการสรุปผลและการนำผลลัพธ์การวิจัยไปใช้

4.3 ลักษณะของบทคัดย่อที่ดีมีดังนี้

4.3.1 เนื้อหามีความถูกต้องตามรายละเอียดที่ระบุในรายงานฉบับสมบูรณ์

4.3.2 การใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย สั้นและกะทัดรัด

4.3.3 เนื้อหามีความเป็นเอกภาพและต่อเนื่อง

4.3.4 การเรียงลำดับของเนื้อหาควรเรียงลำดับให้สอดคล้องกับรายละเอียดที่ระบุในรายงานฉบับสมบูรณ์

4.3.5 ผู้อ่านรายงานการวิจัยสามารถทำความเข้าใจได้ด้วยตนเอง

4.4 ภาษาที่ใช้ในบทคัดย่อมีดังนี้

4.4.1 ภาษาที่ใช้ต้องสั้น กระชับรัดกุมและไม่คลุมเครือ

4.4.2 การใช้ประโยคที่มีความถูกต้องและเป็นไปตามหลักไวยากรณ์

4.4.3 การใช้ภาษาที่สื่อความหมายได้ถูกต้อง

4.4.4 การใช้คำควรหลีกเลี่ยงคำที่มีความหมายขัดแย้งกัน

4.4.5 พิจารณาความคงเส้นคงวาของการใช้ภาษา

4.4.6 ใช้คำวิลีเพื่อเชื่อมโยงความคิดให้เป็นประโยคเดียวกัน

4.4.7 หลีกเลี่ยงการใช้คำย่อ

4.4.8 หลีกเลี่ยงการใช้ประโยคที่มีความซ้ำซ้อนกับเนื้อหาในเอกสารที่มาก

เกินไป

4.4.9 การเขียนต้องไม่สร้างความสับสนหรือวกไปวนมาจนทำให้ผู้อ่านเกิด

ความสับสน

5. คำนิยมหรือกิตติกรรมประกาศหรือประกาศคุณูปการ (Acknowledgement) เป็นข้อความที่เขียนขึ้นเพื่อแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับคำขอบคุณที่นักวิจัยให้กับบุคคลหรือแหล่งทุนสนับสนุนการวิจัยที่ให้ความช่วยเหลือจนทำให้งานวิจัยบรรลุผลสำเร็จ

6. สารบัญ (Table of contents) แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับหัวข้อที่สำคัญในเล่มรายงานการวิจัย โดยมีการกำหนดเลขหน้าซึ่งเป็นส่วนช่วยให้ผู้อ่านรายงานการวิจัยมีความสะดวกและรวดเร็วมากขึ้น

7. สารบัญตาราง (List of table) แสดงรายละเอียดในการระบุตำแหน่งของตาราง โดยเรียงลำดับเลขที่ตารางและรายชื่อตาราง

8. สารบัญแผนภาพ (List of figures) แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับการระบุตำแหน่งของภาพ เลขที่ภาพและชื่อภาพรวมถึงแผนภูมิแผนผัง

สรุป ส่วนหน้าของรายงานการวิจัยจะประกอบไปด้วย ปกนอก หน้าอนุมัติ (ถ้ามี) ปกใน บทคัดย่อ คำนิยมหรือกิตติกรรมประกาศหรือประกาศคุณูปการ สารบัญ สารบัญตาราง และสารบัญแผนภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบในส่วนแรกก่อนที่นักวิจัยจะเขียนรายงานส่วนเนื้อหา ซึ่งการเขียนรายงานการวิจัยส่วนเนื้อหาคือเป็นองค์ประกอบส่วนที่สอง โดยจะเขียนรายงานเกี่ยวกับความเป็นมาของประเด็นการวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัยตลอดจนการเขียนสรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะการวิจัยดังรายละเอียดต่อไปนี้

ส่วนเนื้อหา (Body of report)

1. บทนำ (Introduction) บทนำกำหนดไว้ในเป็นบทที่ 1 ของการเขียนรายงานการวิจัย โดยในส่วนของบทนำนี้จะแสดงข้อมูลการนำเข้าสู่ประเด็นที่นักวิจัยดำเนินการวิจัย เพื่อให้ผู้อ่านรายงานการวิจัยได้เห็นถึงความเป็นมาและความสำคัญของสิ่งที่นักวิจัยศึกษาเพื่อค้นหาคำตอบให้กับวัตถุประสงค์การวิจัย โดยในส่วนของบทนำประกอบไปด้วย ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย คำถามการวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัย ขอบเขตการวิจัย สมมติฐานการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะซึ่งรายละเอียดมีดังนี้

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย เป็นส่วนที่นักวิจัยต้องกล่าวถึงภูมิหลังของปัญหาที่นักวิจัยสนใจศึกษาด้วยวิธีการวิจัย นักวิจัยจะต้องให้เหตุผลและความจำเป็นในประเด็นปัญหาที่ทำการวิจัย เพื่อเป็นการโน้มน้าวให้ผู้อ่านรายงานการวิจัยได้เข้าใจและมั่นใจว่างานวิจัยนี้มีประโยชน์ มีความสำคัญและมีความซับซ้อนในการค้นหาคำตอบ การเขียนจะเริ่มต้นการจากนำเข้าสู่ปัญหาการวิจัย การอธิบายที่มาของปัญหาการวิจัย ระบุประเด็นปัญหาการวิจัยและสรุปความสำคัญที่นักวิจัยจำเป็นต้องดำเนินการวิจัย ทั้งนี้ในการเขียนความเป็นมา และความสำคัญของปัญหาการวิจัย นักวิจัยต้องเขียนอย่างมีหลักการและมีเหตุผลและต้องเขียนให้มีความเชื่อมโยงสู่วัตถุประสงค์การวิจัย โดยหลักการในการเขียนความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัยมีดังนี้

1.1.1 เขียนให้ตรงกับประเด็นปัญหาว่าเกิดอะไร ปัญหาคืออะไรและมีความสำคัญอย่างไร

1.1.2 มีการนำทฤษฎีหรือแนวคิดของนักวิชาการใดมาสนับสนุน

1.1.3 ระบุการอ้างอิงว่าปัญหาที่ศึกษามีหลักฐานที่บ่งชี้ว่ามีความสำคัญ และบุคคลที่อ้างอิงระบุข้อความไว้ว่าอย่างไร

1.1.4 การเขียนให้ใช้ภาษาที่ง่าย มีความเชื่อมโยง ต่อเนื่องและสัมพันธ์กัน

1.1.5 นักวิจัยเขียนสรุปปัญหาการวิจัยให้เชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2 คำถามการวิจัย การดำเนินการวิจัยนักวิจัยต้องกำหนดสิ่งที่สงสัยหรือปัญหาสำคัญของการวิจัย โดยมีรูปแบบเป็นประโยคคำถามซึ่งเป็นสิ่งที่นักวิจัยต้องการค้นหาคำตอบ คำถามการวิจัยมีความสำคัญในการช่วยให้นักวิจัยกำหนดแนวทางของกระบวนการในการวิจัยได้ นอกจากนี้ คำถามการวิจัยที่กำหนดขึ้นจะช่วยให้นักวิจัยหลีกเลี่ยงการดำเนินการ

วิจัยทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อการวิจัยให้เหลือเพียงปัญหาและสิ่งที่จำเป็นเฉพาะเจาะจงอย่างมีเหตุและผล สำหรับขั้นตอนในการพัฒนาคำถามการวิจัย สามารถแบ่งได้เป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้

1.2.1 การเลือกหัวข้อที่น่าสนใจ นักวิจัยควรเลือกหัวข้อกว้างๆ ในสิ่งที่อยากรู้ เช่น นักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล หรือภาษีธุรกิจออนไลน์

1.2.2 ทำวิจัยเบื้องต้นเกี่ยวกับหัวข้อที่เลือกโดยค้นหาบทความในวารสาร จำนวน 2-3 ฉบับที่ทันสมัยเพื่อให้ทราบว่าประเด็นใดที่ได้ทำวิจัยไปแล้วบ้างและมีปัญหาอะไรที่นักวิชาการหรือนักวิจัยอื่นกำลังกล่าวถึง ซึ่งอาจจะกลายเป็นหัวข้อการวิจัยได้และในการอ่านบทความเหล่านี้จะให้นักวิจัยเกิดคำถามในสิ่งที่อ่านนั้น

1.2.3 พิจารณาผู้อ่านรายงานการวิจัย โดยพิจารณาว่าหัวข้อที่เลือกกับการกำหนดคำถามการวิจัยเป็นสิ่งที่ผู้อ่านรายงานการวิจัยสนใจหรือไม่

1.2.4 เริ่มตั้งคำถามกับตนเองว่า “อย่างไร” หรือ “ทำไม” เกี่ยวกับหัวข้อที่เลือกไว้ เช่น ในยุคเศรษฐกิจดิจิทัลนักบัญชีต้องเตรียมพร้อมอย่างไร หรือ ภาษีธุรกิจออนไลน์ ผู้ประกอบการมีความรู้ ความเข้าใจอย่างไร

1.2.5 ประเมินคำถามการวิจัย หลังจากที่นักวิจัยกำหนดคำถามการวิจัยแล้ว นักวิจัยต้องประเมินเพื่อพิจารณาว่าคำถามการวิจัยมีประสิทธิภาพหรือไม่และต้องมีการแก้ไขปรับปรุงอีกหรือไม่ โดยในการพิจารณาความมีประสิทธิภาพของคำถามการวิจัยสามารถพิจารณาได้ 3 ประเด็นดังนี้

1.2.5.1 คำถามการวิจัยมีความชัดเจนหรือไม่ โดยหัวข้อการวิจัยที่เลือกมาต้องมีคำถามการวิจัยที่ชัดเจนที่สุดเพื่อช่วยให้นักวิจัยมีทิศทางในการวิจัย เช่น ยุคเศรษฐกิจดิจิทัลที่มีเทคโนโลยีเข้ามามีอิทธิพลในการปฏิบัติงานของนักบัญชี นักบัญชีต้องเตรียมพร้อมความรู้ และทักษะในการปฏิบัติงานที่จำเป็นอย่างไร

1.2.5.2 คำถามการวิจัยมีการมุ่งเน้นเฉพาะแล้วหรือไม่ ซึ่งคำถามการวิจัยที่ดีต้องมีลักษณะและต้องครอบคลุมกับหัวข้อการวิจัย เช่น ยุคเศรษฐกิจดิจิทัลนักบัญชีต้องมีความรู้เกี่ยวกับอะไรบ้างและต้องพัฒนาทักษะในการปฏิบัติงานด้านใดบ้าง

1.2.5.3 คำถามการวิจัยมีความซับซ้อนหรือไม่ โดยคำถามการวิจัยต้องเป็นสิ่งที่นักวิจัยต้องใช้การวิเคราะห์เพื่อตอบคำถาม “อย่างไร” หรือ “ทำไม” มิใช่การตอบคำว่า “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” เช่น การพัฒนาทักษะในการปฏิบัติงานของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัลต้องมุ่งเน้นทักษะด้านใดและต้องทำอย่างไร

1.2.5.4 เริ่มต้นการวิจัย หลังจากที่นักวิจัยกำหนดคำถามการวิจัยแล้ว นักวิจัยต้องตระหนักถึงทิศทางในการทำวิจัยว่าคำถามการวิจัยเช่นนี้จะต้องใช้เวลาในการทำวิจัยยาวนานแค่ไหน แหล่งข้อมูลที่ได้ต้องมาจากแหล่งใดและกระบวนการในการวิจัยทำอย่างไรถึงจะสามารถค้นหาคำตอบได้

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย เป็นเป้าหมายสำคัญซึ่งนักวิจัยต้องพยายามค้นหาคำตอบโดยใช้กระบวนการในการวิจัย นักวิจัยควรกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยออกเป็นข้อเพื่อความชัดเจนและง่ายต่อการดำเนินการวิจัย ทั้งนี้ นักวิจัยต้องค้นหาคำตอบตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ทุกข้ออย่างเป็นรูปธรรม โดยหลักการในการเขียนวัตถุประสงค์การวิจัยมีดังนี้

1.3.1 นักวิจัยต้องกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้สอดคล้องกับคำถามการวิจัย สมมุติฐานการวิจัยและประเด็นที่จะดำเนินการวิจัย

1.3.2 นักวิจัยควรเขียนวัตถุประสงค์แยกเป็นประเด็นให้ชัดเจน

1.3.3 นักวิจัยต้องทบทวนการกำหนดวัตถุประสงค์ว่าในแต่ละข้อเป็นประเด็นเดียวกันหรือมีตัวแปรและชุดข้อมูลชุดเดียวกัน ซึ่งหากเป็นเช่นนั้นนักวิจัยควรนำประเด็นเหล่านั้นมารวมเป็นข้อเดียวกันเพื่อลดความซ้ำซ้อน

1.3.4 นักวิจัยควรกำหนดวัตถุประสงค์โดยเรียงลำดับความสำคัญการเกิดขึ้นก่อนหรือหลังเพื่อทำให้ง่ายต่อการค้นหาคำตอบที่เป็นลำดับขั้น

1.3.5 วัตถุประสงค์การวิจัยให้เขียนโดยใช้หลักการ SMART คือ ความเฉพาะเจาะจง (Specific) สามารถวัดได้/เก็บข้อมูลได้ (Measurable) สามารถทำได้สำเร็จ (Attainable) สอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริง (Realistic) และแสดงช่วงเวลาที่ชัดเจน (Time-bound)

1.3.6 ระบุคำว่า “เพื่อ” ขึ้นต้นประโยคซึ่งเป็นคำที่แสดงให้เห็นว่านักวิจัยต้องดำเนินการค้นหาคำตอบอย่างไร โดยควรใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายและกระชับ

1.4 ขอบเขตการวิจัย เป็นการระบุสิ่งที่นักวิจัยต้องดำเนินการมีอะไรบ้าง โดยการกำหนดขอบเขตการวิจัยต้องครอบคลุมคำตอบที่จะได้ตามวัตถุประสงค์การวิจัย ซึ่งขอบเขตการวิจัยสามารถแบ่งได้เป็น 3 ประการดังนี้

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา เป็นการแสดงการกำหนดเนื้อหาในการทำวิจัยเกี่ยวกับประชากรและกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1.4.2 ขอบเขตด้านพื้นที่ เป็นการระบุสถานที่ในการทำวิจัย เช่น การระบุหมู่บ้าน ตำบล อำเภอหรือจังหวัดที่นักวิจัยดำเนินการวิจัย

1.4.3 ขอบเขตด้านเวลา เป็นการระบุช่วงเวลาที่นักวิจัยได้ดำเนินการวิจัย นับตั้งแต่การเริ่มต้นจนถึงการสิ้นสุดกระบวนการในการวิจัย

1.5 สมมติฐานการวิจัย เป็นการแสดงรายละเอียดในการคาดคะเนคำตอบของการวิจัยไว้ล่วงหน้าอย่างสมเหตุสมผล โดยนักวิจัยต้องศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอดีตเพื่อเป็นฐานความคิดในการตั้งสมมติฐานการวิจัย โดยผลลัพธ์การวิจัยอาจจะให้ผลที่เป็นไปตามสมมติฐานหรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการทบทวนวรรณกรรมของนักวิจัยหรืออาจเกิดจากสาเหตุอื่นซึ่งนักวิจัยต้องอธิบายให้เหตุผลประกอบอย่างชัดเจน โดยอาจมีประโยชน์ต่อการพัฒนาทฤษฎีได้ในอนาคต ทั้งนี้สมมติฐานการวิจัยควรเขียนแยกเป็นข้อ

1.6 ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย เป็นการเขียนบอกถึงประโยชน์ที่อาจจะเกิดขึ้นเมื่อดำเนินการวิจัยสำเร็จ ซึ่งประกอบด้วย ประโยชน์โดยตรงและประโยชน์สืบเนื่อง ทั้งนี้ นักวิจัยควรเขียนประโยชน์ที่อาจจะเกิดขึ้นโดยตรงก่อน ซึ่งเป็นประโยชน์ที่ประชากรและกลุ่มตัวอย่างจะได้รับโดยตรง และประโยชน์สืบเนื่องควรระบุประโยชน์ให้เห็นได้ 3 มิติ คือ ประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับนักวิจัยในการได้รับองค์ความรู้ใหม่จากผลการวิจัย ประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับหน่วยงานใช้เป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาและประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับสังคมซึ่งนักวิจัยควรเขียนเป็นข้อๆ

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะหรือคำจำกัดความ เป็นคำศัพท์สำคัญที่เกี่ยวข้องในงานวิจัยซึ่งเป็นการระบุความหมายของคำที่สำคัญหรือตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา เพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างผู้อ่านรายงานการวิจัยกับนักวิจัย การเขียนนิยามศัพท์มักนิยมเขียนทั้งคำนิยามเชิงความหมาย หรือเชิงทฤษฎีและคำนิยามเชิงปฏิบัติการ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1.7.1 คำนิยามเชิงความหมายหรือเชิงทฤษฎี (Conceptual or theoretical definition) คือ การเขียนข้อความที่มีลักษณะเชิงอธิบายคุณลักษณะทฤษฎีหรือตัวแปรที่เป็นความคิดรวบยอดเพื่อให้บุคคลเกิดความเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน

1.7.2 คำนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ (Operational definition) คือ การเขียนข้อความที่มีลักษณะเป็นการระบุเกณฑ์ในการพิจารณา สังเกตทฤษฎีหรือตัวแปรได้อย่างเป็นรูปธรรมชัดเจนเพื่อให้บุคคลเกิดความเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน

1.7.2.1 การกำหนดคำนิยามศัพท์ในงานวิจัยมีแนวทางในการกำหนด ดังนี้

1.7.2.1.1 นักวิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำความเข้าใจให้ชัดเจน

1.7.2.1.2 ผสมผสานความคิดรวบยอดที่ได้จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เรียบเรียงข้อความที่ตนเองเข้าใจให้สมบูรณ์

1.7.2.1.3 คำนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการที่ยากต่อการสังเกตหรือวัดประมาณค่าโดยตรงได้ให้พยายามหาคำศัพท์เฉพาะที่จำแนกเป็นประเด็นย่อยมาใช้อธิบาย

1.7.2.2 การกำหนดคำนิยามศัพท์นักวิจัยต้องคำนึงถึงประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องดังนี้

1.7.2.2.1 นักวิจัยต้องพยายามกำหนดคำนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการให้มีความใกล้เคียงกับนิยามเชิงทฤษฎีให้ได้มากที่สุดเพื่อไม่ให้ความหมายเกิดความคลาดเคลื่อน

1.7.2.2.2 กำหนดคำนิยามศัพท์จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามกรอบแนวคิดและทฤษฎีโดยต้องมีการระบุเกณฑ์ในการสังเกต วัดและประเมินค่าตัวแปรที่ชัดเจน

1.7.2.2.3 การกำหนดคำนิยามศัพท์ต้องมีความเชื่อมโยงกับแบบสอบถามหรือเครื่องมือการวิจัย เนื่องจากคำนิยามศัพท์เป็นแนวทางในการระบุข้อความที่จะใช้วัดตัวแปร

1.7.2.3 ประโยชน์ของการกำหนดคำนิยามศัพท์เฉพาะมีดังนี้

1.7.2.3.1 สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของคำไปในทิศทางเดียวกันทั้งนักวิจัยและผู้อ่านรายงานการวิจัย

1.7.2.3.2 สามารถมองปัญหาการวิจัยได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

1.7.2.3.3 สามารถมองเห็นแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.7.2.3.4 สามารถเป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.7.2.3.5 สามารถลดเวลาในการเขียนรายงานการวิจัยได้ เนื่องจากการใช้คำศัพท์มาแทนที่ข้อความที่มีความยาวได้

2. การทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Review of related literature) เป็นส่วนที่แสดงรายละเอียดของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องที่วิจัย แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่นักวิจัยดำเนินการทั้งเป็นเอกสารและงานวิจัยภายในประเทศและต่างประเทศ การเขียนรายงานการวิจัยนักวิจัยต้องเขียนสรุปอย่างเป็นระบบจากการสังเคราะห์

ข้อมูลเพื่อกำหนดขอบข่ายการวิจัย ปัญหาการวิจัย การนำสู่การเขียนโครงร่างการวิจัยและการ ทบทวนวรรณกรรมหรือเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และยังแสดงให้เห็นถึงความอยากรู้ อยากรูเห็นของนักวิจัยในองค์ความรู้ทางด้านศาสตร์ (Boswell & Cannon, 2009) อย่างไรก็ตาม นักวิจัยต้องทบทวนวรรณกรรมให้เพียงพอกับหัวข้อการวิจัยให้ได้มากที่สุด เพื่อให้สามารถ สรุปตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ทำการวิจัย และนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ทั้งนี้ ไม่สามารถกำหนดได้ว่านักวิจัยต้องทบทวนจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องปริมาณเท่าไร ขึ้นอยู่กับว่านักวิจัยมีประสบการณ์มากน้อยเพียงใดเพื่อให้ครอบคลุมสิ่งที่ศึกษา อย่างไรก็ตามไม่ควรน้อยกว่า 3 ฉบับ

3. วิธีการวิจัย (Methodology) เป็นส่วนที่แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับการ ดำเนินการวิจัยประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้

3.1 ประชากรและวิธีการเลือกตัวอย่าง เป็นการกำหนดกลุ่มประชากรใน การวิจัย การให้เหตุผลในการเลือกประชากร เพื่อแสดงถึงความเหมาะสมในการเก็บรวบรวม ข้อมูลและเพื่อผลการวิจัยที่ถูกต้องแม่นยำ รวมทั้งการได้มาของกลุ่มตัวอย่างโดยเลือกใช้วิธีการ เลือกตัวอย่าง และจำนวนตัวอย่างที่ชัดเจน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นการระบุเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม ข้อมูล รวมทั้งการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น แบบสอบถาม

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล นักวิจัยต้องระบุวิธีการที่ใช้ในการเก็บรวบรวม ข้อมูล ว่าใช้วิธีการใดและอย่างไร

3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการจัด ระเบียบ การคำนวณ การสรุปข้อมูลและการแปลความของข้อมูลเพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบของการ วิจัย โดยการใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

4. ผลการวิจัย (Results) เป็นการแสดงรายละเอียดที่เกิดขึ้นจากการวิเคราะห์ ข้อมูลและนักวิจัยต้องแปลความข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ในการ นำเสนอผลการวิจัยอาจใช้ตาราง แผนภูมิหรือการบรรยายขึ้นอยู่กับลักษณะของข้อมูลเป็น สำคัญ ทั้งนี้ ในการแปลความผลการวิจัย นักวิจัยนำความคิดเห็นส่วนตัวอธิบายร่วมด้วยไม่ได้ อย่างไรก็ตาม การนำเสนอผลการวิเคราะห์ควรนำเสนอในภาพรวมก่อนแล้วจึงลงสู่ส่วนย่อยดังนี้

4.1 นักวิจัยต้องอ่านค่าสถิติที่เกิดขึ้นจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการบรรยาย ข้อมูลจากค่าสถิติให้ชัดเจนและครบถ้วน

4.2 นักวิจัยแปลความหมายจากค่าสถิติและสรุปผลที่เกิดขึ้นสอดคล้องหรือขัดแย้งกับสมมติฐานการวิจัย รวมทั้งสรุปอ้างอิงข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างสู่ประชากร

4.3 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการใช้สมมติฐานการวิจัยเป็นแนวทางเพื่อให้สามารถตอบคำถามการวิจัยได้

4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล นักวิจัยต้องอธิบายให้ถูกต้องตามข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติที่นำมาใช้

แนวทางในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยมีดังนี้

4.4.1 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์หรือสมมติฐานการวิจัยและไม่นำความเห็นส่วนตัวของนักวิจัยมาปะปนกับข้อเท็จจริงที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล

4.4.2 นำเสนอรูปแบบที่สามารถอ่านรายงานการวิจัยเข้าใจได้ง่าย เช่น การใช้ตาราง แผนภูมิ แผนภาพหรือกราฟ และให้ใช้ข้อความบรรยายประกอบใต้ตาราง แผนภูมิ แผนภาพหรือกราฟนั้นซึ่งต้องเป็นการแปลความทางสถิติ

4.4.3 นำเสนอข้อมูลที่เป็นภาพรวมของการวิจัยก่อนโดยเป็นไปตามวัตถุประสงค์การวิจัยแล้วจึงนำเสนอรายละเอียดในแต่ละตอน

5. การสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ (Conclusion, discussion, and limitation) โดยมีรายละเอียดดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย เป็นการแสดงผลโดยย่อซึ่งเป็นสาระสำคัญที่ได้จากการวิจัย เริ่มจากวัตถุประสงค์การวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลและข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยในลักษณะของการบรรยาย

5.2 อภิปรายผลการวิจัย เป็นส่วนที่สำคัญที่สุดในส่วนนี้ ซึ่งเป็นส่วนที่แสดงข้อค้นพบของนักวิจัยกับทฤษฎีหรืองานวิจัยอื่นๆ ในอดีตที่มีลักษณะคล้ายกันหรือเป็นการขยายความของผลการวิจัย เพื่อให้ผู้อ่านรายงานการวิจัยมองเห็นผลการวิจัยที่ได้นั้นมีความถูกต้อง น่าเชื่อถือและสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยหรือไม่ หากไม่สอดคล้องนักวิจัยต้องเพิ่มเติมข้อมูลความเป็นไปได้ที่ผลการวิจัยนั้นไม่สอดคล้อง สำหรับการอภิปรายผลการวิจัยมีแนวทางในการเขียน ดังนี้

5.2.1 นักวิจัยต้องระบุความสอดคล้องหรือความไม่สอดคล้องที่เกิดขึ้นระหว่างผลการวิจัยกับสมมติฐานการวิจัย

5.2.2 หากผลการวิจัยกับสมมติฐานการวิจัยไม่สอดคล้องกัน ให้นักวิจัยอธิบายโดยใช้เหตุผลตามหลักการ

5.2.3 อธิบายเชื่อมโยงกับงานวิจัยที่เกิดขึ้นในอดีตเกี่ยวกับผลการวิจัย ทั้งที่สอดคล้องและไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยในแต่ละตอน

5.2.4 ระบุผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลมีความเกี่ยวข้องกับแนวคิด ทฤษฎีหรือสภาพตามความเป็นจริงอย่างไร

5.3 ข้อควรคำนึงในการอภิปรายผลการวิจัยมีดังนี้

5.3.1 การอภิปรายผลการวิจัย เริ่มต้นจากผลการวิจัยที่เกิดขึ้นแต่ละประเด็นปัญหาไปยังสมมติฐานการวิจัยที่จะนำไปสู่การเชื่อมโยงทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะมีความแตกต่างกันกับการทบทวนวรรณกรรม กล่าวคือ การทบทวนวรรณกรรมจะเกิดขึ้นจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาสู่กรอบแนวคิดการวิจัยและการเกิดขึ้นของสมมติฐานการวิจัย

5.3.2 หลักการสำคัญในการเขียนอภิปรายผลการวิจัย คือ การนำแนวคิด ทฤษฎีหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาสนับสนุนผลการวิจัยที่เกิดขึ้น

5.3.3 การใช้คำในการนำเสนอผลการวิจัยและการอภิปรายผลการวิจัย ต้องใช้คำว่า “การทดสอบสมมติฐาน”

5.4 ข้อเสนอแนะ แสดงประเด็นที่ควรดำเนินการในการปรับปรุงหรือพัฒนาแก้ปัญหา โดยการนำผลการวิจัยมาเป็นส่วนหนึ่งของแนวทางโดยมีรายละเอียดดังนี้

5.4.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ นักวิจัยระบุข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยนำไปใช้เพื่อการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างไร

5.4.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา ระบุแนวทางในการพัฒนาหรือปรับปรุงข้อค้นพบให้มีประสิทธิผล

5.4.3 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไปในการทำการวิจัยในอนาคต ซึ่งถือเป็นแนวทางให้กับนักวิจัยที่สนใจได้ทำการต่อยอดงานวิจัยในอนาคต

5.5 หลักการเขียนข้อเสนอแนะมีดังนี้

5.5.1 ต้องเขียนขึ้นจากประเด็นที่ได้จากผลการวิจัยไม่ใช่ความคิดเห็นส่วนตัวของนักวิจัย

5.5.2 ต้องเขียนข้อเสนอแนะในประเด็นที่ไม่ซ้ำซ้อนกับนักวิจัยรายอื่น

5.5.3 ประเด็นของข้อเสนอแนะจะต้องนำไปใช้ในการปฏิบัติได้จริง

5.5.4 ข้อเสนอแนะต้องสามารถเกิดการขยายผลการศึกษาต่อไปได้
อย่างมีประสิทธิภาพ

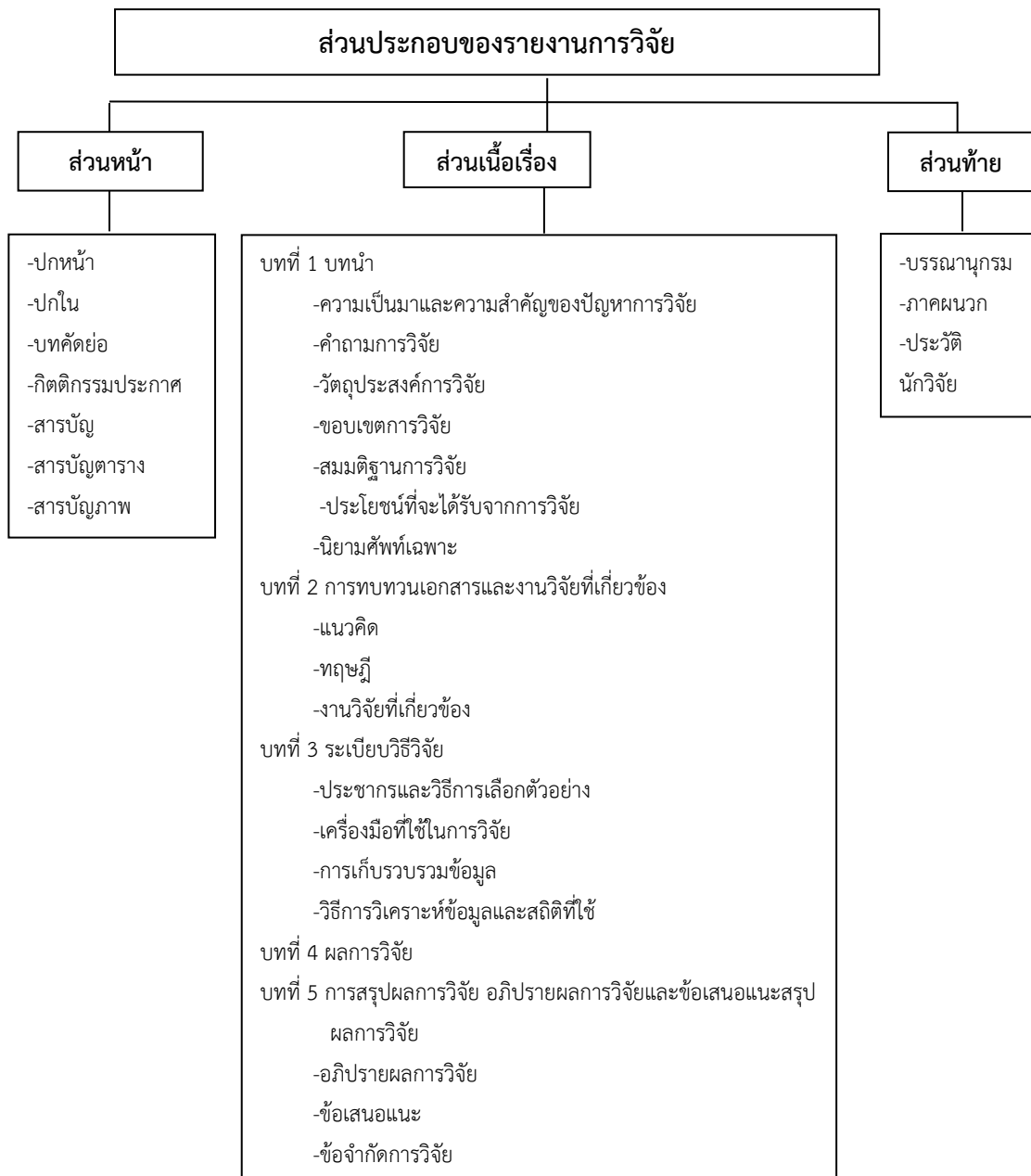
5.6 ข้อจำกัด แสดงความไม่สมบูรณ์ของงานวิจัยซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่เป็น
อุปสรรคให้การทำวิจัยไม่เป็นไปตามแผนที่ได้กำหนดไว้ เช่น เหตุการณ์ทางการเมือง การเกิดภัย
ธรรมชาติ

ส่วนท้าย (Referenced materials) รายงานการวิจัยในองค์ประกอบส่วนท้าย
มีดังนี้

1. บรรณานุกรม (Bibliography) เป็นรายการที่แสดงรายชื่อเอกสาร หนังสือ
บทความการวิจัย วารสาร สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อทัศนูปกรณ์ ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และอื่นๆ
ที่นำมาใช้อ้างอิงในเนื้อหาในรายงานการวิจัย เพื่อเป็นหลักฐานให้กับรายงานการวิจัยว่ามีแหล่ง
ค้นคว้าข้อมูลที่น่าเชื่อถือและเป็นการให้เกียรติแก่ผู้เขียนและช่วยป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ทาง
ปัญญา การเขียนบรรณานุกรมที่เอกสารอ้างอิงเป็นภาษาไทยจะเรียงลำดับตามพยัญชนะ ก-ฮ
หรือสระเมื่อเรียบร้อยแล้วจึงเขียนเอกสารอ้างอิงที่เป็นภาษาอังกฤษ โดยเรียงลำดับตาม
พยัญชนะภาษาอังกฤษ A-Z สำหรับรูปแบบในการเขียนให้เป็นไปตามที่หน่วยงานสังกัดทุน
เจ้าของแหล่งทุน หรือหน่วยงานกำกับดูแลการวิจัยกำหนด หากไม่มีการกำหนดให้ยึดรูปแบบ
การเขียนบรรณานุกรมรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ทั้งนี้ สำหรับงานวิจัยโดยส่วนใหญ่ บรรณานุกรม
ภาษาอังกฤษซึ่งมักยึดรูปแบบของ American psychological association (APA)

2. ภาคผนวก (Appendix) แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่นักวิจัยต้องการ
ยืนยันให้เห็นว่ารายงานการวิจัยมีความถูกต้อง ซึ่งสามารถสร้างความน่าเชื่อถือให้กับผลการวิจัย
เช่น ผลจากการประมวลข้อมูล บทสัมภาษณ์หรือรายละเอียดเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บ
รวบรวมข้อมูล

3. ประวัตินักวิจัย (Vita) แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลที่สำคัญของนักวิจัย
เช่น ชื่อ-สกุล ของนักวิจัย วันเดือนปีเกิด ตำแหน่งงานในปัจจุบัน ประวัติการศึกษาและ
ประสบการณ์ในการทำงาน

ภาพที่ 8.1 แสดงส่วนประกอบของรายงานการวิจัย

ภาพที่ 8.1 แสดงให้เห็นส่วนประกอบของรายงานการวิจัยโดยสามารถแบ่งได้เป็น 3 ส่วน คือ ส่วนหน้า ส่วนเนื้อเรื่องและส่วนท้าย ซึ่งในแต่ละส่วนแสดงให้เห็นประเด็นสำคัญที่นักวิจัยจะต้องรายงานให้ครบถ้วนเพื่อความสมบูรณ์และควมมีคุณภาพของรายงานการวิจัย

การเขียนบทความวิจัย

นักวิจัยในระหว่างดำเนินการวิจัยสามารถจัดทำรายงานการวิจัยบางส่วนล่วงหน้าได้ ซึ่งนอกจากนักวิจัยต้องจัดทำรายงานการวิจัยแล้วนั้น นักวิจัยในปัจจุบันต้องจัดทำบทความวิจัย เพื่อเผยแพร่ผลการวิจัยให้เป็นที่ยอมรับด้วย ซึ่งลักษณะของรายงานการวิจัยกับบทความวิจัยมีความแตกต่างกัน โดยบทความวิจัยมีความหมายดังนี้

Jankong (2014) อธิบายว่า บทความวิจัย หมายถึง เป็นบทความที่สกัดมาจากงานวิจัย โดยการสรุปกระบวนการวิจัยให้สั้นและกระชับเพื่อนำเสนอในวารสาร สื่อสิ่งพิมพ์ การประชุมหรือการสัมมนา

Prasitratin (2009) ระบุว่า บทความวิจัยเป็นการเขียนเรียงเรียงขึ้นแบบวิชาการ สรุป บทความวิจัย คือ เอกสารที่เรียงเรียงขึ้นจากกระบวนการในการวิจัยโดยสรุปให้มีความกระชับและมีรูปแบบเป็นวิชาการเพื่อการเผยแพร่ ซึ่งลักษณะของบทความวิจัยที่สำคัญ (Prasitratin, 2009) มีดังนี้

1. บทความวิจัยต้องเป็นนักวิชาการเรียงเรียงเขียนขึ้น
2. บทความวิจัยที่เขียนต้องเป็นเรื่องที่สังคมวิชาการให้ความสนใจ
3. เนื้อหาที่เรียงเรียงขึ้นต้องมีความเป็นเหตุเป็นผลที่ทำให้เกิดความรู้ใหม่
4. ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงที่ระบุในบทความวิจัยต้องมาจากกระบวนการในการวิจัยของผู้เขียนเท่านั้น
5. บทความวิจัยต้องดำเนินการวิจัยให้สำเร็จก่อนการเขียนบทความวิจัย
6. บทความวิจัยต้องเน้นการทดสอบสมมติฐานและวิธีการวิจัย
7. บทความวิจัยต้องมีการอธิบายคำใหม่หรือสิ่งใหม่
8. บทความวิจัยต้องเขียนเน้นไปที่การนำผลการวิจัยไปใช้เฉพาะ
9. บทความวิจัยเน้นการนำข้อค้นพบที่เกิดจากการวิจัยมาเขียน
10. บทความวิจัยอาจเป็นประเด็นเล็กแต่ลึก
11. บทความวิจัยต้องมีข้อสรุปเป็นของผู้เขียน
12. บทความวิจัยผู้เขียนต้องมีความสามารถในการสรุปความ การประเมิน การวิเคราะห์และการสังเคราะห์

บทความวิจัยเป็นการสรุปประเด็นสำคัญที่เกิดขึ้นในกระบวนการวิจัยซึ่งมีความแตกต่างจากรายงานการวิจัย โดยบทความวิจัยปกติจะมีความยาวประมาณ 8-15 หน้ากระดาษ ซึ่งจัดทำขึ้นเพื่อนำเสนอสำนักวารสารต่างๆ พิจารณาการจัดพิมพ์ลงในวารสาร โดยสำนักวารสารแต่ละสำนักจะกำหนดรูปแบบการเขียนบทความวิจัยที่แตกต่างกัน ดังนั้น นักวิจัยต้อง

ศึกษาข้อกำหนดนี้อย่างระมัดระวังเพื่อให้ผ่านการพิจารณารับคัดเลือกจัดพิมพ์ลงในวารสาร
อย่างไรก็ตาม การทำความเข้าใจในองค์ประกอบของบทความวิจัยจะช่วยให้ นักวิจัยมี
ความสามารถในการอ่านและเขียนบทความวิจัยเพิ่มมากขึ้น (Lems, Miller & Soro, 2010)
โดยทั่วไปการเขียนบทความวิจัยมีการกำหนดหัวข้อหรือองค์ประกอบพื้นฐานที่เหมือนกัน ดังนี้

1. ชื่อบทความ (Title) เป็นส่วนสำคัญที่สามารถสร้างความสนใจให้กับผู้อ่านบทความ
วิจัยได้ โดยชื่อบทความต้องสั้นและสื่อความหมายชัดเจน ซึ่งในชื่อบทความควรมีคำสำคัญเพื่อ
ประโยชน์ในการสืบค้นของผู้เขียนบทความวิจัยท่านอื่น

2. ชื่อผู้เขียนหรือชื่อนักวิจัย โดยผู้เขียนต้องเขียนระบุชื่อและนามสกุลเต็มทั้ง
ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ รวมทั้งระบุสถาบันและหลักสูตรที่สังกัดพร้อมช่องทางการติดต่อที่
อยู่อีเมล

3. บทคัดย่อ (Abstract) เป็นส่วนที่สรุปประเด็นสำคัญ อาทิ ความเป็นมาของการ
วิจัย จุดประสงค์การวิจัย ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือการวิจัย
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัยและข้อเสนอแนะโดยปกติ
จะมีความยาวไม่เกิน 250 คำ

4. คำสำคัญ (Keywords) ผู้เขียนต้องระบุคำให้ตรงกับชื่อเรื่องและวัตถุประสงค์การ
วิจัยซึ่งจะช่วยให้ผู้ต้องการข้อมูลค้นหาข้อมูลได้ง่ายและรวดเร็วยิ่งขึ้น โดยส่วนใหญ่คำสำคัญจะ
มีคำระหว่าง 3-5 คำ

4. คำนำ หรือ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา (Background problem
and significance of the study) เป็นการอธิบายเกี่ยวกับภูมิหลังของปัญหาเพื่อให้ผู้อ่าน
สามารถเข้าใจที่มาในการศึกษาวิจัย ซึ่งผู้เขียนต้องใช้ความสามารถในการเชื่อมโยงเนื้อหาเพื่อให้
ผู้อ่านเห็นความสำคัญและคล้อยตาม นอกจากนี้ ผู้เขียนต้องหาหลักฐานมาสนับสนุนข้อมูล
สำคัญที่นำมาเขียนเรียงเรียงเพื่อแสดงให้เห็นว่าสิ่งที่ผู้เขียนดำเนินการมีผู้พบเจอหรือคิดเห็น
แบบเดียวกันโดยใช้การอ้างอิง

5. วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research objectives or purposes of the study)
เป็นการระบุสิ่งที่ผู้เขียนศึกษาโดยใช้ชื่อเรื่องการวิจัยในการระบุข้อความที่ชัดเจน โดยผู้เขียน
ต้องแสดงให้เห็นในวัตถุประสงค์ว่าจะศึกษาอะไร กับใครและเรื่องใด

6. การทบทวนวรรณกรรม (Literature review) เป็นการประมวลเอกสารและ
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งทฤษฎี ตัวแปร สมมติฐานการวิจัยและกรอบแนวคิดการวิจัย

7. ระเบียบวิธีการวิจัย (Research methodology) ผู้เขียนต้องแสดงให้เห็นถึงความ
น่าเชื่อถือได้ของกระบวนการในการวิจัยซึ่งต้องระบุประเภทการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

วิธีการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

8. ผลการวิจัย (Results) เป็นการแสดงผลการวิจัยที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อ
พิสูจน์สมมติฐาน

9. อภิปรายผล (Discussion) เป็นส่วนที่เสนอเหตุผลเพื่ออธิบายผลที่เกิดขึ้นจากการ
วิจัย ทำไมผลการวิจัยจึงเกิดขึ้นเช่นนั้นโดยค้นหางานวิจัยในอดีตมาสนับสนุนในสิ่งที่อธิบาย

10. สรุปผลการวิจัย (Conclusions) เป็นการสรุปผลที่ได้จากการวิจัยซึ่งผู้เขียนต้อง
สรุปผลตามวัตถุประสงค์การวิจัย

11. ข้อเสนอแนะ (Recommendation) นำเสนอข้อสังเกตที่น่าสนใจ

12. เอกสารอ้างอิงหรือบรรณานุกรม (Reference or bibliography) เป็นการเขียน
แหล่งที่มาของข้อมูลและผู้เขียนนำผลงานวิจัยและผลงานวิชาการของผู้อื่นมาเขียนเพื่อสนับสนุน
ข้อมูลของตน บรรณานุกรมซึ่งการนำชื่อ นามสกุล ปีที่ผลงานได้รับการเผยแพร่ ชื่อบทความ
หรือชื่อเรื่อง ชื่อวารสาร ฉบับและเลขหน้าของวารสารมาเขียนในบรรณานุกรมถือเป็นจริยธรรม
ของนักวิจัยที่ต้องกระทำและในการนำมาเขียนต้องครบตามชื่อที่ปรากฏในเนื้อหาบทความวิจัย

13. ภาคผนวก (อาจมีหรือไม่มีก็ได้)

การเขียนบทความวิจัยซึ่งถือเป็นการสื่อสารข้อความจากผู้เขียนไปยังผู้อ่าน ซึ่งลักษณะ
การเขียนบทความวิจัยขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะของนักวิจัยแต่ละบุคคล อย่างไรก็ตาม บทความ
วิจัยถือได้ว่าเป็นวิชาการสูง ดังนั้นในการเขียนเรียบเรียงนักวิจัยต้องคำนึงถึงความเป็น
วิชาการเพื่อให้บทความวิจัยผ่านการพิจารณาจากสำนักวารสาร ทั้งนี้ สำนักวารสารที่คัดเลือก
ให้บทความวิจัยจัดพิมพ์ในวารสารได้นั้นสิ่งหนึ่งที่พิจารณาคือบทความวิจัยนั้นๆ ต้องมีความเป็น
วิชาการ ซึ่งบางครั้งสำนักวารสารจะมีคำแนะนำเฉพาะเป็นแนวทางให้นักวิจัย

การเผยแพร่ผลการวิจัย

การเผยแพร่ผลการวิจัยเพื่อกระจายผลการวิจัยไปสู่สาธารณชนได้รับทราบและ
สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ หากการวิจัยดำเนินการมาไม่ถึงการเผยแพร่ผลการวิจัย
งานวิจัยนั้นๆ ก็ไม่สามารถสร้างประโยชน์สูงสุดให้เกิดขึ้นได้ ดังนั้น นักวิจัยจึงมีจุดมุ่งหมาย
สุดท้ายหลังจากการเขียนรายงานการวิจัยเรียบร้อยแล้วคือ การเผยแพร่ผลการวิจัยที่ตนเองได้
ค้นพบเพื่อประโยชน์ทางวิชาการและการนำไปใช้เพื่อแก้ปัญหา รวมทั้งการสร้างคุณค่าให้กับ
ผลการวิจัย โดยการเผยแพร่ผลการวิจัยมีวิธีการดังนี้

1. การเผยแพร่โดยนักวิจัย ซึ่งนักวิจัยเป็นผู้ที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับผลการวิจัยดีที่สุด เนื่องจากเป็นผู้ดำเนินการวิจัยตั้งแต่ต้นจนสิ้นสุดกระบวนการวิจัย ดังนั้น นักวิจัยจึงเป็นผู้ที่สามารถตอบข้อซักถามในประเด็นข้อสงสัยของผู้ที่สนใจได้และสามารถนำเสนอที่น่าสนใจ ซึ่งการเผยแพร่โดยนักวิจัยสามารถดำเนินการได้ 2 รูปแบบ ดังนี้

1.1 การประชุมสัมมนา ซึ่งเป็นการจัดประชุมโดยองค์กรใดๆ เช่น สถาบันการศึกษา หน่วยงานระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติหรือระดับนานาชาติ เพื่อให้ให้นักวิจัยนำผลการวิจัยมาแนะนำให้เสนอและยังให้ผู้สนใจในศาสตร์ต่างๆ เข้าร่วมรับฟังการนำเสนอตามความสนใจ ทั้งนี้ ผู้นำเสนอผลการวิจัยต้องจัดส่งเอกสารสรุปผลการวิจัยหรือบทความวิจัยที่สมบูรณ์ให้ผู้จัดประชุม เพื่อให้ผู้จัดประชุมประเมินคุณภาพและความน่าเชื่อถือของบทความวิจัย และตอบรับให้นักวิจัยนำเสนอผลการวิจัยได้ในภายหลัง สำหรับการนำเสนอผลการวิจัยปัจจุบันนิยมการใช้สื่อประกอบและนักวิจัยต้องตอบข้อซักถามตามความสงสัยของผู้ที่สนใจ

1.2 การจัดนิทรรศการ เป็นการนำเสนอผลการวิจัยรูปแบบหนึ่ง ซึ่งนักวิจัยต้องเข้าร่วมในการจัดนิทรรศการ และนักวิจัยต้องประจำอยู่บริเวณนิทรรศการที่ผู้จัดเตรียมให้ รวมทั้งนักวิจัยต้องเป็นผู้ตอบข้อซักถามจากผู้สนใจ สำหรับการนำเสนอนั้นโดยการใช้แผนภาพหรือแบบจำลอง

2. การเผยแพร่โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ เป็นการกระจายผลการวิจัยได้อย่างรวดเร็วไปสู่สาธารณชน สามารถใช้เป็นหลักฐานในการอ้างอิงข้อมูลได้ ซึ่งนักวิจัยสามารถเผยแพร่ผลงานวิจัยผ่านสถาบันการศึกษา องค์กรหรือหน่วยงานต่างๆ ที่เผยแพร่ผลการวิจัยได้ ซึ่งการเผยแพร่โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์สามารถดำเนินการได้ 5 รูปแบบ คือ

2.1 รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ซึ่งผ่านการประเมินความถูกต้อง ความน่าเชื่อถือ และความมีประโยชน์หรือมีคุณค่าของผลการวิจัยจากผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิจัยสามารถจัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์เพื่อเผยแพร่สู่สาธารณะชนได้

2.2 รายงานการวิจัยฉบับย่อ ซึ่งนักวิจัยจัดทำเป็นเอกสารสรุปย่อจากรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์เสนอต่อผู้บริหารหรือผู้ที่สนใจที่มีเวลาในการศึกษางานวิจัยน้อย

2.3 วารสารทางวิชาการ ซึ่งนักวิจัยต้องจัดส่งเอกสารต้นฉบับตามประเด็นและตามแบบฟอร์มที่หน่วยงานผู้จัดกำหนดขึ้น โดยหน่วยงานผู้จัดมักเป็นสถาบันการศึกษาเพื่อเป็นสื่อในการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการโดยมีทั้งระดับชาติและระดับนานาชาติ ซึ่งเอกสารต้นฉบับจะได้รับการตรวจสอบคุณภาพก่อนการลงในวารสาร

2.4 รายงานการวิจัยประจำปี ซึ่งสถาบันการศึกษามักเป็นหน่วยงานที่จัดทำขึ้น เพื่อแจ้งข้อมูลให้ผู้ที่สนใจทราบ โดยการนำบทความย่อจากผลการวิจัย วิทยานิพนธ์และปริยญา นิพนธ์มารวบรวมไว้ด้วยกัน

2.5 หนังสือพิมพ์

3. การเผยแพร่โดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งสามารถเผยแพร่ผลการวิจัยได้ ดังนี้

3.1 วิทยุกระจายเสียง

3.2 โทรทัศน์

3.3 ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์

การเผยแพร่ผลการวิจัยสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือการมีจริยธรรม อาทิ การเผยแพร่ ผลการวิจัยโดยการจัดพิมพ์ลงในสำนักวารสาร ซึ่งสำนักวารสารจะประเมินมาตรฐานบทความ วิจัยและการตรวจสอบเบื้องต้นของสำนักวารสารคือการมีมาตรฐานทางจริยธรรมที่ได้รับการ ยอมรับ โดยงานวิจัยทางการบัญชีจะพิจารณาจริยธรรมในขั้นการดำเนินการวิจัยและจริยธรรม ในการเขียนบทความวิจัย ซึ่งจริยธรรมในขั้นการดำเนินการวิจัยจะเป็นไปตามหลักมาตรฐาน จริยธรรมนักวิจัยในมนุษย์ สำหรับจริยธรรมในการเขียนบทความวิจัย นักวิจัยต้องเขียนตาม ความเป็นจริงและต้องละเว้นการคัดลอกรูปแบบหรือข้อความของนักวิจัยและนักวิชาการอื่น

บทความวารสาร

วารสารเป็นแหล่งสะสมบทความวิจัยทางวิชาการโดยนักวิจัยและนักวิชาการเป็นผู้เขียน บทความในวารสารมักเป็นบทความวิจัยเชิงประจักษ์ การทบทวนวรรณกรรมเพื่อสร้าง กรอบแนวคิดใหม่ การศึกษาเฉพาะกรณี บทความทางเทคนิค บทความเชิงทฤษฎี บทความ เกี่ยวกับระเบียบวิธีการใหม่ๆ และบทความที่วิจารณ์หนังสือ (Burrows, 2011) สำหรับงานวิจัย ทางการบัญชีบทความวิจัยที่มักสืบค้นเจอมากที่สุดคือบทความวิจัยเชิงประจักษ์

วารสารแต่ละสำนักมีการกำหนดประเภทของบทความวิจัย โดยก่อนที่นักวิจัยจะจัดส่ง บทความวิจัยของตนไปยังสำนักวารสารต้องพิจารณาว่าบทความวิจัยเป็นไปตามเงื่อนไขหรือ ความต้องการของวารสารสำนักนั้นหรือไม่ ซึ่งปกติแล้ววารสารแต่ละสำนักจะแจ้งเงื่อนไขให้ นักวิจัยทราบผ่านช่องทางต่างๆ เช่น ช่องทางออนไลน์ ทั้งนี้ บทความวิจัยที่นักวิจัยจัดส่งไปนั้น จะได้รับการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญประจำของวารสารเป็นผู้ตรวจสอบคุณภาพของบทความ วิจัย โดยนักวิจัยที่ผ่านการพิจารณาได้รับการตอบรับให้จัดพิมพ์ลงในวารสารนั้นได้ถือว่า บทความวิจัยได้รับการยอมรับ

การเผยแพร่บทความวิจัยมีความสำคัญในการพัฒนาความรู้ของมนุษย์ โดยนักวิจัยดำเนินการวิจัยซึ่งเป็นไปตามกระบวนการในการวิจัยเพื่อค้นหาความรู้ความจริง แต่ความรู้ความจริงนั้นเป็นองค์ความรู้ของนักวิจัย หากนักวิจัยไม่ได้นำมาเผยแพร่ก็จะมีแค่เฉพาะนักวิจัยเท่านั้นที่รู้ แต่หากนักวิจัยนำมาเผยแพร่ก็จะสร้างองค์ความรู้ให้กับบุคคลและเมื่อบุคคลนำองค์ความรู้นี้ไปใช้จะทำให้เกิดการพัฒนา นอกจากนี้ จะทำให้ผู้คนตระหนักถึงประเด็นที่นักวิจัยดำเนินการมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ความสำคัญของการเผยแพร่บทความวิจัยในมุมมองส่วนตัวของนักวิจัย การเผยแพร่บทความวิจัยอาจทำให้ได้รับการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งงานโดยเฉพาะกับนักวิชาการ ซึ่งถูกมองว่านักวิชาการคนนั้นๆ มีความรู้ ความสามารถในศาสตร์ซึ่งเป็นเรื่องยากที่บุคคลทั่วไปจะทำได้ รวมทั้งอาจได้รับผลตอบแทนและถือเป็นรางวัลของนักวิจัย

การเลือกแหล่งเผยแพร่ในวารสารเป็นสิ่งสำคัญ เช่น บทความวิจัยศาสตร์บัญชีซึ่งเป็นสาขาสังคมศาสตร์ แต่ยื่นพิจารณาเพื่อขอลงวารสารสาขาวิทยาศาสตร์ซึ่งไม่ตรงหรือไม่สัมพันธ์ก็เป็นเหตุผลในการปฏิเสธจากสำนักวารสาร ดังนั้น ผู้เขียนบทความวิจัยต้องเลือกแหล่งจัดพิมพ์เผยแพร่บทความวิจัย ซึ่งสามารถพิจารณาได้ดังนี้

1. ผู้เขียนเลือกสำนักวารสารให้ตรงกับสาขาบัญชีหรือใกล้เคียง
2. เลือกวารสารที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือในระดับนานาชาติ ซึ่งในระดับชาติผู้เขียนบทความวิจัยสามารถตรวจสอบรายชื่อวารสารวิชาการในฐานข้อมูล TCI โดยสามารถสืบค้นได้จาก http://www.kmutt.ac.th/jif/public_html/search.html และผู้เขียนควรตรวจสอบค่า วัดความถี่ของการอ้างอิงบทความวารสาร (Impact factor) ที่มีค่าสูงซึ่งแสดงถึงคุณภาพของวารสาร และตรวจสอบการจัดลำดับ (ranking) จาก Thai-journal impact factors สำหรับวารสารระดับนานาชาติผู้เขียนต้องตรวจสอบชื่อวารสารวิชาการสายสังคมศาสตร์จากฐานข้อมูล SJR Scimago journal and country rank สำหรับตัวอย่างบทความวิจัยทางการบัญชีแสดงในภาคผนวกท้ายเล่มตำราเล่มนี้

สรุป

รายงานการวิจัย เป็นเอกสารทางวิชาการที่นักวิจัยจัดทำขึ้นหลังจากการดำเนินงานวิจัยเสร็จสิ้นลง ทั้งนี้เพื่อนำเสนอผลการวิจัยให้ต้นสังกัด ผู้สนับสนุนทุนวิจัย หรือบุคคลทั่วไปที่สนใจได้ทราบและนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ การเขียนรายงานการวิจัยโดยทั่วไปจะมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ส่วนหน้า ส่วนที่ 2 ส่วนเนื้อเรื่อง และส่วนที่ 3 ส่วนท้าย สำหรับองค์ประกอบในส่วนที่ 1 ส่วนหน้า ประกอบด้วย ปกนอกปกใน หน้าอำนวยการ (มีเฉพาะวิทยานิพนธ์/ปริญญาานิพนธ์) กิตติกรรมประกาศหรือประกาศคุณูปการ บทคัดย่อสารบัญ

เนื้อหา สารบัญตาราง สารบัญภาพ ส่วนที่ 2 ส่วนเนื้อเรื่อง ประกอบด้วย บทที่ 1 บทนำ บทที่ 2 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และบทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ส่วนที่ 3 ส่วนท้าย ประกอบด้วย บรรณานุกรม ภาคผนวก และประวัติของนักวิจัย นอกจากนี้ นักวิจัยสามารถเผยแพร่ผลการวิจัยผ่านรูปแบบต่างๆ และไม่ว่านักวิจัยจะจัดทำรายงานการวิจัยหรือบทความวิจัยต้องคำนึงถึงจริยธรรมการวิจัย

คำถามท้ายบท

8.1 รายงานการวิจัยมีความสำคัญอย่างไร จงอธิบาย

.....
.....
.....

8.2 การเขียนรายงานการวิจัยที่ดีควรมีหลักการอย่างไร จงอธิบาย

.....
.....
.....

8.3 รายงานการวิจัยมีส่วนประกอบอะไรบ้าง จงอธิบาย

.....
.....
.....

8.4 การเขียนบทความวิจัย มีองค์ประกอบอะไรบ้าง จงอธิบาย

.....
.....
.....

8.5 ท่านมีวิธีการในการเผยแพร่ผลการวิจัยอย่างไร จงอธิบาย

.....
.....
.....

8.6 ท่านจงค้นหารายงานการวิจัย 1 เรื่อง พร้อมวิพากษ์รายงานการวิจัยนั้นทั้งฉบับ

.....
.....
.....

เอกสารอ้างอิง

- ณัฐมน พิจิตรไพรวลัย, ประเวศ เพ็ญวุฒิกุล และฐิติตาภรณ์ สีนจรรย์ศักดิ์. (2560). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับและตัดสินใจเลือกใช้ระบบออนไลน์ผ่านเทคโนโลยีคลาวด์คอมพิวติ้ง. *วารสารวิชาชีพบัญชี*, 13(37), 73-83.
- พระครู (สังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปัญญา). (2559). การเขียนรายงานการวิจัย: คุณูปการองค์ความรู้สู่สาธารณชน. *วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์*, 5(2), 237-248.
- Boswell, C., & Cannon, S. (2009). *Introduction to nursing research: Incorporating evidence based practice* (2nd ed.). London: Jones & Bartlett Learning.
- Burrows, T. (2011). *Writing research articles for publication*. Unpublished manuscript, the Asian Institute of Technology Language Center, Khlong Luang. [in Thai].
- Jankong, W. (2014). *Academic articles and articles on the same or different*. Booklet of Health Sciences, 3. [in Thai]
- Kabir, S. M. S. (2016). *Basic guidelines for research: An introductory approach for all disciplines*. [online]. https://www.researchgate.net/publication/325390597_basic_guidelines_for_research_an_introductory_approach_for_all_disciplines. [2016, June 20].
- Lems, K., Miller, L. D., & Soro, T. M. (2010). *Teaching reading to English language learners: insights from linguistics*. New York: The Guilford press.
- Livingston, A. S. (2012). *How to write an effective research report*. Educational testing service.
- Pandey, P., & Pandey, M. M. (2015). *Research methodology: tools and techniques*. Romania : Bridge Center.
- Prasitratin, A. (2009). *Writing research papers for publication in academic journals*. Graduate School, Chiang Mai Rajabhat University. [in Thai].
- Rajasekar, S., Philominathan. P., & Chinnathambi. V. (2013). *Research methodology*. [online]. https://www.researchgate.net/publication/2174858_Research_Methodology. [2016, June 20].

- Singh, Y. K. (2006). **Fundamental of research methodology and statistics**. New Age International (P) Limited.
- Tavakoli, H. (2012). **A dictionary of research methodology and statistics in applied linguistics**. Tehran University, Tehran, Iran. Rahnama Press.
- Zikmund, W., Babin, B. J., Carr, J. C., & Griffin, M. (2009). **Business research methods**. South-Western College Pub; 8 edition edition.